

§ 219. Skifteretten kan antage en medhjælper til under skifterettens tilsyn at udføre de i §§ 208, 209, stk. 2, 210, 213–214, 216, stk. 5, og 218, stk. 2–3, nævnte forretninger.

Stk. 2. Skifteretten kan når som helst under gældssanerings sagen beskikke en advokat for skyldneren, hvis der er særligt behov for advokatbistand, og skyldneren opfylder den i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2, nævnte betingelse. Om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jfr. retsplejelovens kapitel 31.

§ 220. I det omfang skifteretten ikke har krævet sikkerhed efter § 203, afholdes omkostningerne ved gældssanerings sagens behandling af statskassen. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten i forbindelse med sagens slutning bestemme, at omkostningerne skal erstattes af skyldneren.

Kapitel 28

Gældssanerings virkninger

§ 221. Tages skyldnerens forslag helt eller delvis til følge, anvendes reglerne om omstødelse i §§ 64–80.

Stk. 2. Dækning af en fordring, som ikke ville have været berørt af gældssaneringskendelsen, kan ikke omstødes.

§ 222. Krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. En sikkerhedsret, der omfattes af reglen i § 71, bortfalder, så snart gældssaneringskendelsen er endelig.

223. Senest på det i § 215 nævnte møde kan enhver fordringshaver, der omfattes af gældssaneringskendelsen, stille forslag om anlæg af omstødelssag. §§ 174, 175 og 186, stk. 1, 2.–4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Træffes der ikke bestemmelse om sagsanlæg, kan enhver fordringshaver selv anlægge sag, såfremt fordringshaveren giver meddelelse herom senest på det i § 215 nævnte møde.

Stk. 3. Omstødelssag skal anlægges senest fire uger efter gældssaneringskendelsens afsigelse.

§ 224. Dømmes der til omstødelse, bestemmes det i dommen, at det idømte skal erlægges til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til de af gældssaneringskendelsen omfattede fordringshavere.

§ 225. Reglerne om sikringsakters betydning for adgangen til retsforfølgning finder tilsvarende anvendelse på gældssanering.

§ 226. Gældssaneringskendelsen har mellem skyldneren og de pågældende fordringshavere samme virkning som et retsforlig.

Stk. 2. Gældssaneringskendelsen er bindende også for fordringshavere, der ikke har meldt sig. Kendelsen befrier skyldneren for den del af en før gældssanerings sagens indledning, jfr. dog § 199, stk. 1, 2. pkt., stiftet gæld, som bortfalder ved kendelsen, såvel over for fordringshaveren selv som over for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

Stk. 3. Gældssaneringskendelsen har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

§ 227. Enhver overenskomst, hvorefter der af skyldneren eller af trediemand indrømmes nogen fordringshaver større fordele end hjemlet ved gældssaneringskendelsen, er ugyldig.

§ 228. Når ganske særlige hensyn til skyldneren taler derfor, kan skifteretten på begæring genoptage gældssanerings sagen med henblik på ændring af gældssaneringskendelsens henstands- og afdragsbestemmelser.

Stk. 2. Forinden skifteretten træffer afgørelse om ændring af gældssaneringskendelsens henstands- og afdragsbestemmelser, indkaldes skyldneren og fordringshaverne til et møde i skifteretten. Når forholdene taler derfor, indkaldes desuden en repræsentant for det sociale udvalg til mødet.

§ 229. Gældssaneringskendelsen kan på begæring af en fordringshaver ophæves af skifteretten:

1) hvis det oplyses, at skyldneren under gældssanerings sagen har gjort sig skyldig i svingagtigt forhold, eller